

ERDÉSZETI LAPOK

LXXXI.
ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E

8.
FÜZET.

KIADJA AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Megindították 1862-ben Wagner Károly és Divald Adolf

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. ING. MIHÁLYI ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díja: egész évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Alkotmány-u. 6. sz. II. em. (Tavb.: 323-722.)

Közleményeink egészben vagy részben való átvétele csak a forrás megnevezése mellett történhetik.

Egyesületünk érdekképviseleti megbízása.

A m. kir. Földművelésügyi Miniszter Úr Önagyméltósága a következő leiratot intézte egyesületünkhöz.

Az Országos Erdészeti Egyesület t. Elnökségének,

Budapest.

A magyar erdőgazdaság érdekének és a termelés fontosságának biztosítása végett az Országos Erdészeti Egyesületet a fatermelői szakma egyedüli országos szabad érdekképviseleti szervének tekintem és felruházom azzal a joggal, hogy a jövőben a hatóságok és hivatalok, valamint más érdekképviseleti szervek előtt, mint ilyen lépjen fel és az említett szakmát érintő kérdések tárgyalásában, mint ilyen vegyen részt.

Amidőn fentiekről az Egyesületet értesítem, bízom abban, hogy a reáharuló feladatokat mindenkor a magyar erdőgazdaság és a fatermelés egyetemes érdekeihez híven, egyszersmind a földművelésügyi kormányzat erdőgazdasági és a fatermelés politikai célkitűzéseivel összhangban teljesíti.

Egyben felkérem, hogy e szakmába vágó üléseiről a m. kir. földművelésügyi minisztérium I/B. főosztályát képviselőként céljából megfelelő időben értesítse.

Végül értesítem az Egyesületet, hogy a fenti rendelkezésemet egyidejűleg a m. kir. pénzügyi, kereskedelem- és közlekedésügyi, iparügyi és közellátási miniszter urakkal, valamint az összes kereskedelmi és iparkamarákkal tudomásulvétel és mihez tartás végett közöltem.

Budapest, 1942. évi július hó 23-án.

(93,332/1942. I/A.—1. sz.)

Báró Bánffy Dániel s. k.

*

Az első szó, amellyel a Miniszter Úr leiratát méltatni kívánjuk, az őszinte háláé legyen.

Bánffy Dániel báró eddig is több ízben kézzelfogható jelét adta annak, hogy az Országos Erdészeti Egyesületet, amelynek dicső-emlékű nagyatya, Bánffy Dezső báró hosszú időn keresztül nagyrabecsült elnöke volt, közgazdasági életünk jelentős tényezőjének és munkáját nélkülözhetetlennek tartja.

Megtisztelő jóindulatát jubileumi közgyűlésünk óta állandóan érezzük és most kiadott rendelete is kétségtelenül a bizalom jele.

Szerénytelenség nélkül merjük állítani, hogy ezt a bizalmat egyesületünk 75 éves multjával, a magyar erdőgazdaság érdekében kifejtett önzetlen, áldozatos működésével ki is érdemelte.

Hiszen megalakulása percétől kezdve kitartó és hűséges segítője volt a földművelésügyi kormányzat erdőgazdaságpolitikai törekvéseinek, kezdeményező, véleményező és javaslattevő készsége, amelyet kizárólag a közérdek szolgálata vezérelt, mindig szíves fogadtatásban részesült.

Az erdőszeti főosztály eddig is meghallgatta egyesületünket minden fontos kérdésben, és büszkén hivatkozunk arra, hogy felterjesztéseinkben a legnehezebb körülmények között is csak a tiszta tárgyilagosság érvényesült.

A kölcsönös megértés és barátság, amely az államerdőszeti igazgatás és a szabad társuláson alapuló erdőszeti érdekvépviselet között évtizedek során egyre jobban elmélyült, a közös munka maradandó értékeivel gyarapította erdőgazdaságunkat.

Nem hangzatos szólam tehát, ha azt állítjuk, hogy a szakminiszter elismerését kifejező rendelkezés olyan lehetőségek előtt nyitja meg az utat, amelyek minden vonatkozásban a jobb jövőt szolgálják.

Mert kétségtelen, hogy a magyar erdők teljesítőképességének a növelését és faellátásunk zavartalanságát *csak az összes erők céltudatos egybefogása* biztosíthatja.

Egyesületünk eddig is sokat fáradozott ebben az irányban, sajnos, kevés sikerrel. A kisebb erdők birtokosai — a m. kir. erdőfelügyelőségek útján megnyert közbirtokosságok kivételével — nem jutottak el annak a felismeréséhez, hogy érdekeiknek a közösség nemcsak hathatósabb védelmet, hanem erősebb érvényesülést is szerezhet.

Ez a helyzet — hisszük — lényegesen megváltozik most.

Nyíltan megmondjuk: nem annyira a tagok várható szaporodásával együttjáró anyagi előnyökre, mint inkább arra az *erkölcsi megerősítésre* számítunk, amelyet az egységesen mögöttünk felsorakozott magyar erdőgazdaság jelent!

*

Bár talán felesleges is külön kiemelni, tévedések elkerülése végett mégis hangsúlyoznunk kell, hogy egyesületünk kizárólag az *őstermelésszerűen* üzött, tehát az erdőbirtokosok részéről házilag végzett fahasznalatokra vonatkozólag nyert érdekképviselési megbízást. A fanagykereskedői iparigazolvány járulékos jogaként tekintendő vállalati termelés továbbra is a Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesületének a hatáskörébe tartozik.

Ez a kitűnő szervezet a múltban is sokszor harcolt egyesületünkkel vállvetve, komoly közös célok eléréséért, ma pedig a fakereskedelem- és faiparra vonatkozóan nyert érdekképviselési megbízása alapján kétségtelenül jelentősen támogatni tudja az erdőgazdaság nagyobb jövedelmezőségének az elérését célzó törekvéseinket.

*

Örömmel és büszkén vállaljuk az eddig is érzett felelősségünk hivatalos megerősítésével reánk háruló feladatokat. De munkánkat csak az együttes erő kifejtés vezetheti sikerre.

Kérjük tehát t. Tagtársainkat, támogassanak bennünket érdeklődésükkel, felvilágosító és szervező munkájukkal abban a szilárd elhatározásunkban, hogy az előlegezett bizalomra minden tekintetben érdemesek leszünk.